

VOOR U GELEZEN: WHAT IS THE PREVALENCE OF HYPERTROPHIC SCARRING FOLLOWING BURNS?

K.Bombaro, L.Engrave, G.Carrougher e.a.*

Hypertrofisch littekenweefsel na genezing van brandwonden is een groot probleem, maar men vindt dit eigenlijk heel 'normaal'. Als behandeling zijn drukkleiding en siliconen met drukkleiding wereldwijd heel gebruikelijk. De schrijvers van dit artikel probeerden meer inzicht in deze materie te krijgen. Als definitie van hypertrofisch littekenweefsel werd er vanuit gegaan dat dit littekenweefsel is ontstaan bij een spontaan genezen brandwond en dat 12 maanden na het oplopen van de brandwonden met minimaal 2 mm is verheven boven het litteken. Het treedt niet buiten de brandwond, want dan zou er sprake zijn van keloïd.

In dit artikel werden 30 patiënten beschreven met een verbranding aan de onderarm. Eén groep werd met drukkleiding behandeld en één groep zonder drukkleiding. Er werd echter bij alle patiënten na 1 jaar postburn geen hypertrofisch litteken weefsel geconstateerd. Een resultaat wat men eigenlijk niet kon geloven en daarom werd verder onderzoek uitgebreid en opgestart. Na uitgebreid onderzoek op de Medline werden 4 artikelen gevonden met betrekking op de omvang van het probleem. Nadeel van deze studies was echter dat het elke keer een klein aantal patiënten betrof en ook door onderzoek in de verschillende regio's van de wereld konden er geen conclusies aan worden verbonden. Het werd duidelijk dat de omvang van dit probleem gewoon niet bekend is.

Hierna volgde een retrospectief onderzoek in eigen kliniek bij 89 patiënten met uitgebreide brandwonden, Totaal Verbrand Lichaams Oppervlakte van gemiddeld 20%, met spontaan genezende wonden die 12 maanden post burn nog op de polikliniek waren geweest voor nacontrole. De gemiddelde leeftijd was 33 jaar (15-67) en de populatie bestond uit 65% mannen. De onderzoeksgroep bestond uit diverse rassen, zoals blank (66%), afro-amerikaans (8%), Latijn-Amerikaans (14%) en Aziaten (5%). Er werd een status onderzoek verricht waarbij elk voorkomen van hypertrofisch littekenweefsel werd genoteerd. Resultaat was dat totaal bij 67% van deze groep hypertrofisch littekenweefsel werd gerapporteerd. Bij de blanke groep werd dit bij meer dan 60% en de 'gekleurde groep' zelfs meer dan

75% gezien.

Hoewel er aanmerkingen te maken zijn op het studiemodel, wat de schrijvers ook zelf aangeven, was het hun alleen te doen om te zien in welke mate hypertrofisch littekenweefsel na brandwonden een probleem was en is. Naar aanleiding van dit retrospectief onderzoek kan gesteld worden dat dit een groot probleem is. De auteurs stellen voor een wereldwijde survey te houden zodat er meer bekend wordt over het voorkomen van hypertrofisch littekenweefsel met als uiteindelijk doel meer inzicht te verkrijgen over behandeling en misschien zelfs het voorkomen van hypertrofisch littekenweefsel.

Voor meer informatie kunt u terecht bij : engrav@u.washington.edu.

*K.Bombaro, L.Engrave,
G.Carrougher e.a.

In: Burns 29 (2003) 299-302

Vertaling en samenvatting: Helma Hofland,
brandwondencommissie

HIGH QUALITY SOLUTIONS IN BIOLOGICAL TREATMENT

WONDVERZORGING

INTERNE ZIEKTEN

DESINFECTIE

Dermacyn™ Wound Care

MDT Madentherapie

WWW.BIOLOGIQ.NL

T +31 (0)55 368 44 50